

Ord kunde nu maaffee medføre, at det ikke laa saa overmaade fjernt at see noget Polemisk deri, idet de nemlig ligesom skulde antyde, at for Fremtiden skulde slige Forholdsregler ikke kunne træffes uden i Lovsform, og dette troer jeg ikke er hensigtsmæssigt at fordre ved slige værlende Detailbestemmelser, hvorved Hensyn tages til fremmede Landes Skik og Brug; det synes ganske naturligt at overlade Fastsættelsen til Regjeringen. Jeg erindrer ogsaa, at i andre Lande har man, ganske vist ved Lov, udirigkelig givet Regjeringen Bemhyndigelse til anordningsmæssigt at træffe saadanne Bestemmelser; en saadan Bemhyndigelse vil ogsaa indirecte ligge i Lovforslaget, naar det forsaavidt vedtages, som det er; thi, idet Straffen ved Loven knyttes til de fra Administrationen udgaaende Anordninger, er det anerkjendt, at slige Anordninger kunne vedtages uden Rigsdagens Medvirkning. Af disse Grunde kan jeg ikke stemme for Vædringsforslaget Nr. 1 og henstiller derfor til Forslagsstillerne, om de ville tage det tilbage i Forventning om, at der vil fremkomme et nyt Forslag til 3die Behandling, hvilket jeg skulde troe ogsaa Indenrigsministeren vil erkjende for ret ønskeligt. Den første Grund dertil er, at disse Forholdsregler formentlig ikke bør foreskrives blot af Indenrigsministeren, men af Kongen efter vedkommende Ministers Indstilling. Den Art af Bestemmelser, der kunne medføre Erstatnings- og Strafsansvar, bør vistnok udgaae fra Regjeringen og ikke fra den enkelte Minister alene. Dernæst er det utvivlsomt, at Affattelsen af Sætningen, som den nu er i Lovforslaget, naar man først har faaet Diet op for den, er rædsom; der er altsaa haade med Hensyn til Indholdet og Formen god Grund til at søge at faae en anden Affattelse. — Om det er ønskeligt eller nødvendigt, at der udstedes en ny Anordning, skal jeg ikke indlade mig videre paa; jeg har ikke troet, at Meningen skulde være, at der ubetinget skulde udstedes en ny Anordning, men, naar Indenrigsministeren, som det forekom mig, har paatænkt denne Forudsætning og derved tillige betegnet det som ønskeligt, at de tidligere Anordninger revideres, inden Overtrædelsen bliver Gjenstand for Straf, troer jeg

ikke, at der fra Landstingets Side bør gjøres nogen som helst Indvending derimod. — Forslaget under Nr. 2 maa jeg tilstaae forekommer mig i den Grad overslødigt, at det er stødende. Saaledes ved Tillæg at ville betegne, hvad der isorveien er saa fuldkomment klart, er virkelig forvirrende, thi man vil kunne opfaae det Spørgsmaal i mange andre Forhold, med Hensyn til hvilke der ikke er steet lignende Tillæg til Lovene, om da Bøde i disse Tilfælde skal kunne idømmes, selv om ingen Slade maatte være steet ved Overtrædelsen. — Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 3 tilstaaer jeg, at det har bragt mig til paany at overveie, om det er ganske rigtigt, at Lovforslaget er blevet forelagt af Indenrigsministeren og ikke af Justitsministeren. Jeg kom herved uvillaarligt til at kaste Diet hen til Ministerbordet for at see, om Justitsministeren var tilstede; jeg troer det ikke. Det forekommer mig klart, at det Spørgsmaal, der er reist ved det tredje Vædringsforslag, er et saadant, hvorom vi havde al Grund til at høre Justitsministerens Mening; maaffee burde det hele Lovforslag helst have været forelagt af Justitsministeren — selve Forholdsreglerne om Paaseiling m. v. kunde derfor meget godt træffes igjennem Indenrigsministeriet —, det er jo dog en Straffelov, der her foreligger, og Spørgsmaalet om, hvorvidt Stibet skal være ansvarligt, griber dybt ind i de almindelige Civilretsgrundsætninger. Jeg veed imidlertid heelt vel, at Straffebestemmelser og Spørgsmaal, der gribe ind i den almindelige Ret, ogsaa kunne forekomme i Love, der henhøre under andre Ministerier end Justitsministeriet, og jeg insisterer derfor ikke paa dette Competenceforhold; men jeg vilde dog, ansee det for at være aldeles i sin Orden, at Sagen ikke blev afgjort, inden vi havde hørt Justitsministerens Mening. Jeg skulde derfor henstille, om ikke Forslagsstillerne af denne Grund paa dette Punkt vilde tage Forslaget tilbage. Jeg skal idetmindste idag stemme imod dette Forslag, hvis jeg tvinges til at stemme derover nu, men jeg troer ganske vist, at Forslaget under Nr. 3 fortjener en nærmere Forhandling med Justitsministeren.